

La humanitat

Any III : Núm. 390

Barcelona, dimecres, 8 febrer de 1933

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647

Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31519

Fundador: LLUIS COMPANYS

El senyor bisbe empra el llen- guatge de la F. A. I.

«No estamos dispuestos a acatar las leyes y disposiciones que puedan salir contrarias a los derechos de Dios y de la Iglesia»

«NO ESTAMOS DISPUESTOS A ACATAR...» AIXO HO HA DIT, EN UNA CIRCULAR, EL BISBE DE BARCELONA, REFERINT-SE AL PROJECTE DE CONGREGACIONS QUE HA COMENÇAT A DISCUTIR-SE A LES CORTS CONSTITUENTS. A LES CORTS CONSTITUENTS, SOBIRANES, LES LLEIS DE LES QUALS HA D'ACATAR TOTHOM, SIA EL QUE SIA, I MOLT MES SI ENCARA COBRA DE L'ESTAT. LES PARAULES DEL SENYOR BISBE ENCLOUEN UNA AMENÇA. LA SEVA JERARQUIA I LA SEVA CONDICIO L'OBLIGAVEN A UN COMENTARI MES DISCRET. EL SENYOR BISBE EXCITA A LA REBEL·LIO. EL SENYOR BISBE S'EN HA TORNAT REVOLUCIONARI. EL SENYOR BISBE NO VOL ACATAR LES LLEIS, PERO HAURA D'ACATAR-LES, VULGUI O NO VULGUI. I QUE S'ACONSOLI RESANT PARENOSTRES...

A l'Havana han estat afusellats cent cinquanta estudiants. La dictadura odiosa del general Machado s'ha tacat de sang, una vegada més.

Davant d'aquest nou crim, creiem que els estudiants de tot el món haurien de tenir un gest de protesta. Seria un gest de justícia i de dignitat.

LA FORTUNA DE L'EX-REI

El mateix 14 d'abril, en què es proclamà la República, foren extrets del Banc d'Espanya onze milions de pessetes.-Els baguls que s'endugué l'ex-reial família contenien vertaders tresors

Madrid.—Un diari publica una informació a propòsit de la designació del senyor Arias Vila com a jutge especial d'una causa que fins ara ha estat embolcallada del més gran misteri. Entre altres coses de menys interès, diu l'esmentat diari:

«Que el mateix dia 14 d'abril, en què s'implantà el règim republicà que avui impera, foren extrets del Banc d'Espanya onze milions de pessetes, cinc dels quals pertanyien a Alfons de Borbón; cinc, als seus fills, i la resta, a la seva esposa.

Que és curiós saber que mentre el poble madrileny es congregava, en la

tarda d'aquest gloriós 14 d'abril a la Porta del Sol per a mostrar acatament al Govern provisional de la República, i mentre els homes de l'últim Govern monàrquic feien els darrers esforços per a sostenir el tron de l'ex-rei—que ell més que ningú considerava insostenible, com ho demostren els fets—, a la Intendència del Palau d'Orient es procedia al repartiment, entre els hereuers de donya Cristina, d'uns vuit milions de pessetes en metàl·lic que al matí de l'esmentat dia havien estat extrets, per l'ex-comte d'Albar, del primer establiment bancari de la na-

ció, procedents del capital d'aquella senyora.

Que el capital de la família Borbón ascendia a 85 milions, sense comptar prop d'una vintena de la propietat de donya Victòria.

Que 38 d'ells foren de donya Cristina; 25, de don Alfons, i 22, dels seus fills.

Que d'aquests 85 milions, 35 estaven invertits en valors espanyols; 41, en valors estrangers; 5, en immobles, i 4, en metàl·lic.

Que, segons els nostres informes, s'assegura que 29 dels milions de donya Cristina foren deguts a economies fetes per ella. Quina felicitat! Quan podrem nosaltres fer altre tant!

No us enfadeu, senyor jutge, per aquestes petites indiscrecions, que en res no poden obstaculitzar la vostra labor. Comprenieu que no sols sou vos qui coneix aquestes dades—si les coneixeu—i que si vos foreu nomenat jutge especial el juliol de 1932, això va ocórrer l'abril de 1931.

Fou en una brillant tarda primaveral quan una gentil franceseta ens posà en antecedents del que el conegut portuguès féu a Fontainebleau. Ara, pel contrari, aquests informes els hem adquirit d'un baró espanyol en un dia d'hivern.

Aquest home sens dubte està assabentat de moltes coses i molt interessants. Sap que els drets reals pagats per l'herència de donya Cristina importaren 700.000 pessetes, que es pagaren amb un xec contra un Banc de Londres, i que les despeses de testamentaria importaren més d'un milió.

Si es trobés a Madrid l'ex-comte d'Albar potser podríem saber moltes més coses, que tal vegada algun dia arribem a conèixer sense el concurs d'aquest fidel servidor de l'ex-rei.

Potser podríem dir, fins amb minuciosos detalls, que la cèlebre i pesada maleta que acompanyà l'ex-rei en la seva precipitada fugida contenia alguns milions de pessetes en bitllets; que els baguls que acompanyaren donya Victòria i les seves filles en el tranquil viatge vers l'exili, guardaven en el fons de tot, diner, joies i valors per un total de setze milions.

CARNET

A Badalona sembla que floreixen en abundància les carbasseres monàrquiques. I això no és d'ara: això ja fa temps que dura.

Les carbasseres monàrquiques de Badalona no es priven de res: ni dels fulls clandestins. Ara n'han rebut uns de França—és clar!—titulats: «Sin mordaza».

Tractant-se de monàrquics hauria estat més bé «sense morrió».

L'altre dia arribà a Canàries un vaixell anglès. Això no té res d'estrany: a Canàries deuen arribar molts vaixells anglesos i dels altres.

Però com aquest, cap. Aquest, en arribar, tingué un acudit graciosíssim: tocar la «Marxa Reial», creient que es tractava de l'himne nacional.

Decididament, els anglesos són uns humoristes.

A Cuba el senyor Machado, amb un èxit que ja dura massa, s'està acreditant com un civilitzador a estil d'aquells que abans, en èpoques passades, hi enviaven els reis d'Espanya.

Comentant les activitats de Machado, delia un amic nostre: —Es veu que vol substituir la rumba per la llei de fugues.

I un llibre: «A l'ombra de Santa Maria del Mar», d'Alexandre Plana.

EL SUCCES D'AQUEST MATI

En disparar contra una vaca fugitiva, per la Rambla de Catalunya, resulten ferides de bala tres persones

Aquest mati, una vaca que junt amb d'altres era transportada a l'escorxador, en arribar a la Rambla de Catalunya, cantonada al carrer de la Diputació, ha fugit del ramat i intentat embestir tothom que trobava al seu davant.

Uns guàrdies urbans li han disparat alguns trets i han aconseguit de matar-la prop del carrer Consell de Cent.

A conseqüència dels trets engegats pels guàrdies, han resultat ferits: Joan Belmonte Hernández, de 16 anys, que presenta ferida de projectil al genoll esquerre, de pronòstic reservat, ha estat traslladat a l'Hospital Clínic; Santiago Triviño Fernández, de 33 anys, ferit de bala al peu, pronòstic reservat, ha estat portat a una clínica particular; Miquel Mata Ribalta, de 41 anys, que presenta una ferida al costat, per rebot de bala, de caràcter lleu, i Concepció Trasalantina, de 47 anys, que ha resultat lesionada en ésser atropellada per l'esmentada vaca.

Amb motiu del succeís, s'ha produït gran avalot en aquells carrers.

També han acudit a la Rambla de Catalunya forces de Prefectura, perquè en tenir notícies que hi havia hagut trets, hom s'ha cregut que es tractava de fets de caràcter social.

Joan Selves, conseller de Governació de la Generalitat, ens parla dels seus projectes sobre Administració local, Ordre públic i funcionaris

Joan Selves i Carner, un dels homes que honoren Catalunya, ha estat nomenat recentment per a President de la Generalitat per a ocupar l'alt càrrec de Conseller de Governació del Govern de Catalunya. Fill de pare agricultor, nascut a Les Selves de Castellallat, poble agregat al municipi de Sant Mateu de Bages, compta actualment 33 anys.

De molt jove, arran de la mort del seu pare, Selves es traslladà a Manresa, on cursà el batxillerat, que aprovà l'any 1920 a Lleida. Es dedicà una llarga temporada al periodisme i després cursà la carrera de Dret lliure, llicenciant-se a la Universitat Central de Madrid.

Comptava únicament disset anys quan fundà, amb altres amics, la Joventut Nacionalista de Manresa, i al mateix temps el setmanari «Joventut», que fou objecte de nombroses denúncies i persecucions durant l'època dictatorial. La tendència de l'al·ludit setmanari hi era avançada i dins dels terrenys republicans, més si es té en compte que en aquella època tota la comarca del Bages era dominada pel clericalisme per una banda i el ferrocarrilisme més anticatalanista per l'altra.

Personalment, Selves i Carner aprofitava totes les aventures per a donar conferències i mitings propugnant per la República i una major justícia social. Formava també part del Comitè Revolucionari en el qual representava dignament la comarca de Bages.

Vingueren les eleccions del 12 d'abril de 1931 i figurà en candidatura en primer lloc com a futur alcalde de Manresa si li era propícia la votació. I ho va ésser, i ho va ésser tant que en el districte tercer de Manresa, districte eminentment obrer, depassà en molt dels vots que en els seus bons temps havia obtingut Maurici Flus i Palà, republicà ferrocarrilista, gran conductor de masses. Resultà elegit Selves malgrat de presentar-se en el mateix districte set candidatures diferents.

Vencedor en les eleccions del dia 12, el 14 d'abril, d'acord amb el President Macià i Lluís Companys, proclamà la República a Manresa a les dues de la tarda, constituï la Junta Revolucionària, de la qual ocupà la presidència, tenint fins a 58 delegats en altres tants pobles d'aquella comarca sota el seu guiatge. Consolidat el moviment revolucionari, fou elegit alcalde de Manresa, càrrec que dimití en ésser elegit diputat a les Corts Constituents de la República. Es, avui, Joan Selves i Carner l'aglutinant polític d'aquelles comarques.

Obtingué també una gran votació en les eleccions per al primer Parlament de Catalunya i per unanimitat a la majoria de l'Esquerra Republicana de Catalunya li va ésser conferit l'alt càrrec de cap de la majoria.

En ocasió de la darrera crisi al Govern de la Generalitat, el President de Catalunya li confià el Departament d'Economia i Agricultura, que ha ocupat pocs dies, car a causa de la malaltia del senyor Irla, com els nostres lectors no ignoren, el Consell de Govern de la Generalitat d'acord amb l'il·lustre President, li confià el Departament de Governació per al qual càrrec posseïx dots insuperables.

Hem volgut, doncs, donar a conèixer als nostres lectors els propòsits del nou conseller de Governació i a aquest objecte hem sol·licitat una entrevista amb ell, que ens ha estat atorgada immediatament. Després de les salutacions naturals i de felicitar-lo efusivament pel nomenament de conseller de Governació, hem començat les preguntes a les quals ha respost amb exquisida amabilitat.

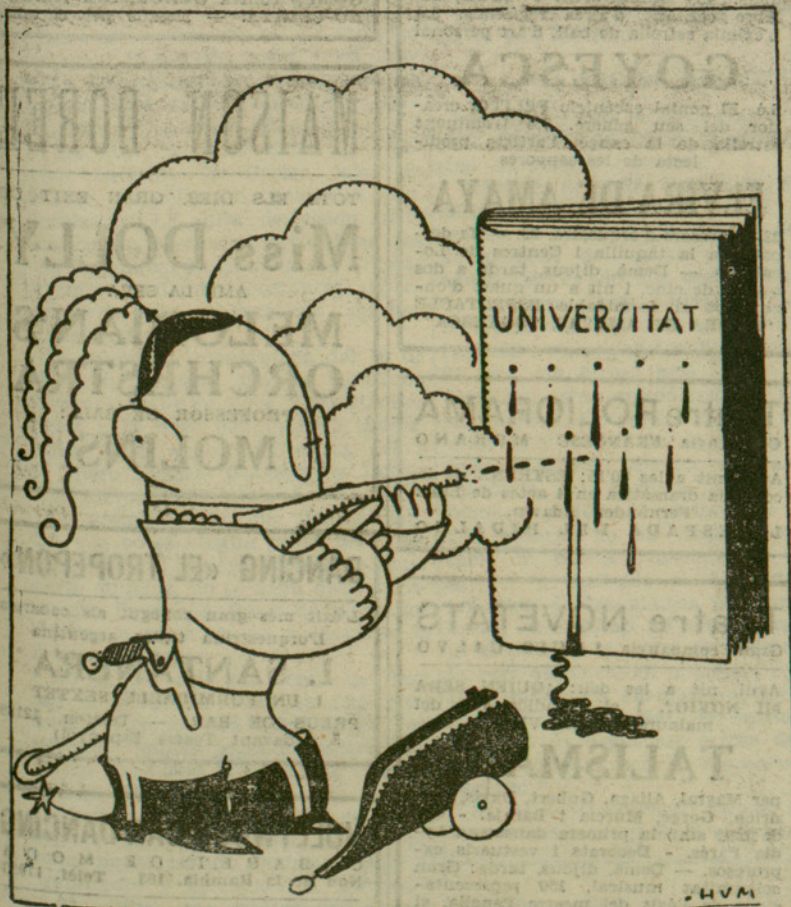
—Quin propòsit teniu en el que fa referència a l'Administració Local?

—Es, aquest, un assumpte —ha respost— que em preocupa força. Després de traspassats els serveis d'Administració Local, el primer problema que s'ha presentat, i precisament urgentíssim, era el de la dissolució dels Ajuntaments nomenats per l'article 29, que s'havia de resoldre en un termini relativament curt. Com sigui que de resoldre'l amb excessiva rapidesa, d'acord amb el Consell Executiu acordarem la suspensió temporal de l'execució del que indiquen els acords presos, tal com ja es va posar de manifest en una sessió del Parlament de Catalunya.

Ara, el que s'ha de resoldre encara, és si és convenient anar, quan sigui possible, a la dissolució dels Ajuntaments de Catalunya, nomenats per l'article 29 o bé esperar les properes eleccions municipals deixant les coses tal com estan.

—Vostè de quin sistema és partidari, dels dos exposats?

—Jo em limitaré a seguir el que acordí el Consell de Govern, però en el cas que es decidís la renovació immediata, tinc ja preparats tres projectes

AIRE DE RUMBA

(A Cuba han estat afusellats cent cinquanta estudiants.)

El general Machado, dictador que s'està guanyant una gran popularitat, treballa amb èxit per la cultura i la civilització